

Огніщани вже знайомі з Кристофером Блекуеллом, в минулому номері газети «ЯЗИЧНИК» було надруковане інтерв'ю Іггельда американському часопису «Alternative Religions Education Network»

Нещодавно через моїх європейських друзів я почав дізнаватися про язичницький рух в Росії та інших Слов'янських країнах. Іггельд, у якого я брав інтерв'ю раніше, був люб'язний повідомити мене про існуючих людей, таких як Князь Огніщани, що представляє європейську слов'янську духовну традицію, яку називають "Великий Вогонь", найстарішою язичницькою громадою, що була офіційно зареєстрована у колишньому Радянському Союзі. Так що я зв'язався з Огніщанами

і
ном та попросив дозволу узяти у нього це інтерв'ю.

Christopher: - Можливо, Ви хотіли би трохи розповісти читачам про себе та про те, як Ви розвивали св

і
й
і
нтерес до язичницько
ї
в
і
ри у Вашому рег
і
он
і
?

Огін: - Треба відзначити, що Україна має найбільш потужні організації Рідної Віри серед усіх Слов'янських країн. Громади Рідної Віри офіційно зареєстровані, мають рівні права з представниками церков й інших релігійних організацій, постійно проводять святкування і обряди у центрах великих міст і мають на це офіційні дозволи. Багато хто з діячів культури і мистецтва, навіть деякі політики не приховують своїх симпатій до Рідної Віри. Що ж можу сказати про себе особисто? За фахом я журналіст, навчався у Київському Державному Університеті імені Тараса Шевченка, зараз працюю юристом і одночасно керую Слов'янською духовною течією "Великий Вогонь". В мене троє дітей, меньшому сину Радіму лише 7 місяців. Коли ж мене запитують, як я став язичником, то я можу лише відповісти, що завжди їм був. Я почав проводити язичницькі обряди, коли мені виповнилося 14 років. Потім я поділився своїми ідеями з товаришами, які і стали з часом ядром нашої першої громади. Мої батьки християнську віру не шанували. Мій прадід дуже не любив церков, що й не дивно, бо мій прапрадід отримав наприкінці XIX столітті, за часів правління російського царя Миколи II десять років страшної сибірської каторги за те що був "богохульником" і постійно критикував і ображав місцевого священника.

Christopher: - Як Ви знаходили інформацію про давню віру? Чи є щодо неї багато досліджень?

Огін: - Досліджень багато. З дитинства я любив читати книги присвячені давній історії, багато досліджень провели історики і лінгвісти мого рідного міста Житомира Микола Хомичевський і Євген Павленко, який до недавнього часу був старійшиною нашої громади міста Житомира. Потужні дослідження проводив Євген Сварожич (треба відзначити, що у його архіві є багато праць про давню віру написаних англійською мовою), але найбільше я ціную ті сакральні знання, які передали мені рідні. Моя бабуся, в минулому місяці їй виповнилося 80 років, коли я прихожу до неї в гості, першим ділом читає прадавнє замовляння, яке покликане відвернути від мене недобру енергію. Моя ж прапрабабуся Варвара була відомою у своїй місцевості цілительницею, вона прожила 109 років і до останніх днів допомагала людям. Дуже важливими є дослідження фольклору, народні обряди пісні, магичні замовляння пережили часи християнського фашизму, коли церква мала монополію на істину.

Christopher: - Якщо Ви починали ще при Радянському Союз, як Ви знаходили однодумців, попри те, що тоді і не часто використовувався інтернет?

Огін: - В 1990 році ми відкрили школу слов'янського воїнського мистецтва, яка в першу чергу була покликана виховати молодих людей на засадах національної духовної традиції. Ми розвішували оголошення у людних місцях і люди приходили до нас. Крім того, я дав інтерв'ю журналісту з інформаційної агенції "Око", яке передрукували багато українських газет і журналів, тоді я почав отримувати листи від однодумців з усієї України. Пізніше деякі з цих людей прийняли наше посвячення і стали огніщанами.

Christopher: - Як "Великий Вогонь" став громадою? Як багато людей там було з самого початку? Чи було важко зареєструватися?

Огін: - Нас було лише четверо, коли ми проголосили про створення "Великого Вогню", але вже до кінця 1990 року більше 50 людей прийняло посвячення, а через рік нас було вже більше двох сотен. Зареєструватися було дуже важко, ми змогли це зробити вже після того, як Україна стала незалежною державою, хоча й тоді нас довго не хотіли реєструвати колишні комуністи, які тоді ще знаходились на більшості керівних посад. Вони у приватній розмові мені відверто заявляли - ми не хочемо, щоб язичники були офіційно зареєстровані, але закон є закон. На початку 1992 року перша громада була зареєстрована у Житомирі, після цього вже стало набагато легше спілкуватися з чиновниками, бо був прецедент і навіть згідно до Закону України "Про свободу совісті і релігійні організації" процедура реєстрації інших громад стала спрощеною.

Christopher: - Наскільки нині громада "розширилася", скільки груп та у яких регіонах?

Огін: - Зараз ми маємо десять міцних громад в Україні, найбільші громади в Житомирі, Києві і Рівному. Маємо також офіційного представника в Росії, і Ви з ним знайомі, це Іггельд. В цьому році буде відкрито офіційне представництво "Великого Вогню" у Болгарії. Навіть у Сполучених Штатах Америки в нас є офіційний представник - це Святослав Гуляк (Svatoslav Gulak), який живе в містечку Жиллет, штату Вашингтон. Він дуже цікава людина, народився у Франції, де і прожив частину свого життя. У 70-х роках переїхав до США, але просить не забувати, що він українець. Виховував своїх дітей у національній духовній традиції. Святослав, до речі, дуже зацікавився Вашим часописом, пообіцяв привезти в Україну той примірник, де буде надруковане інтерв'ю зі мною.

Christopher: - Щодо родин: чи багато дітей виховуються у дусі давнього звичаю?

Огін: - Це дуже важливе питання. Я вважаю, що саме виховання у сімейному колі, передача духовної традиції від батька і діда до синів і онуків дозволить нашій вірі зміцнитися і отримати духовну силу наших великих предків. Огніщани завжди беруть своїх дітей на Великі Свята, а самі діти від цього мають велике задоволення. Взагалі, за нашим вченням люди мають виховувати багато дітей і онуків, піклуватися про майбутні покоління, які понесуть у безсмертя їх душі після смерті тіла. До цього ж питання можна пригадати про чарівну дівчину Святогору, яку бабуся виховувала у традиції рідної віри. Щоправда литовської, бо вона походить з роду жерців останнього великого язичницького святилища Європи - Рамуви, в якому проводились обряди до початку XVI століття.

Christopher: - Чи Ви проводите якісь значні заходи, де члени громади збираються разом?

Огін: - Так, ми відзначаємо сонячні свята. Великдень на весіння рівнодення, Купала на літне сонцестояння, Святовид на осіння рівнодення і Коляда в найдовшу зимову ніч. Весною відмічаємо ще Навський Великдень, коли ми йдемо на могили предків і проводимо там культову трапезу. Це свято відзначається у неділю після першого повного місяця після сонячного Великодня. А от на 17 серпня кожного року ми збираємось недалеко від Житомира на нашій культовій галявині біля скелі Тура (на скелі є неолітичне зображення тура). Там влаштовується наметове містечко, бо до нас приїжджають огніщани з різних міст святкувати річницю створення "Великого Вогню". В цьому році ми чекаємо дуже багато гостей, в тому числі із-за кордону, бо нам виповнюється 20 років.

Christopher: - Чим же відрізняється «Великий Вогонь» від інших релігійних організацій?

Огін: - Засновники першої громади створили оригінальне ні на що не схоже вчення, де за основу було взято не релігійно-міфологічне, а легендарно-героїчне сприйняття національної історії і філософії. Не варто забувати і про особистісний філософський вклад засновників першої громади «Великого Вогню». Бажання відродити не тільки традиції і обряди, але і суто язичницьке світосприйняття. Виявилось, що язичницький стиль життя гармонійно вписується у сучасний ритм життя, не конфліктує із сучасною наукою, черпає силу у національній культурі, відгомони якої ми можемо у тих чи інших формах спостерігати щоденно. У нас немає бога чи богів у сучасному трактуванні цього поняття, тобто «теос». Даждьбог і Стрибог для нас – це стихії, що дарують життя. Ми не поклоняємося їм, а взаємодіємо з ними. Наші пращури – нав'ї, живі душі людей, які змогли зберегти свою сутність після смерті грубого тіла. Вважається, що для того, щоб душа збереглася і жила вічно, необхідно мати кровних живих потомків: дітей, внуків, правнуків. Саме вони понесуть у безсмертя наші душі, а ми повинні зробити усе можливе і неможливе для того, щоб покращити життя наших, можливо ще ненароджених потомків.

Духовна практика у «Великому Вогні» майже не відокремлюється від повсякденного життя. Від огніщанина не вимагається повторювати якусь практику певне число раз, як в інших релігіях. Тіло та діяльність свідомості не подавляються і не нейтралізуються, а

сприймаються як невід'ємні властивості людини, гармонійний розвиток котрих веде до існування людини і світу, що оточує його, в якості єдиного цілого. Ціллю духовної практики у «Великому Вогні» є поглиблення в людині відчуття відповідальності й скромності і життя за звичаями пращурів.. В нашій течії багато уваги приділяється фізичному розвитку людини, оскільки, за нашою думкою, духовний та фізичний стани людини взаємопов'язані, і не можна розвивати одну складову в ущерб іншій.

Christopher: - Які Ваші сподівання щодо майбутнього Вашої громади?

Огін: - Я впевнений у тому, що нас чекає велике майбутнє. Вже зараз понад два мільйона людей в Україні симпатизують відродженню Рідної Віри. Через місяць відкриється Вища духовна школа "Великого Вогню", яка підготує професійних жерців, що зможуть вести офіційну практику і проводити обряди. В тому числі і для Росії. Вже зараз навчатися нашій традиції бажають восьмеро росіян. Крім того, саме наше вчення має добру конкурентноздатність поміж інших релігій, ми маємо нетеїстичний світогляд, якій не входить в конфронтацію із офіційною наукою. Розумні люди які не вірять у бога-творця теж мають право на духовність. Ми не забуваємо історію і традиції Рідної Землі, але наш погляд спрямований у майбутнє. Цілком можливо, що в скорому часі до нас почнуть приїждати паломники із Західної Європи, бо ми маємо священні реліквії, яких не мають інші громади етнічної віри. Це старовинні книги, які дають нам можливість стверджувати про безперервність язичницької традиції "Великого Вогню", і священний ритуальний турій рог окований бронзою, якій використовували жерці святилища Рамува під час обрядів. Йому понад тисячу років. Язичницькі культу германців, балтів і слов`ян були колись спорідненими набагато більше ніж прийнято вважати зараз. Могутній Одін і Величний Перун були колись рідними братами.

Christopher: - Як читач зможуть дізнатися більше про Вашу діяльність?

Огін: - Ми приєдналися до WCER (Всесвітнього Конгресу Етнічних Релігій), тому плануємо створити англomовний сайт в інтернеті, про це я повідомлю Вас особисто, а поки що можемо запропонувати подивитись на наш офіційний сайт -

www

[:](http://www)
[ogin](http://www)

[:](http://www)
[in](http://www)

[:](http://www)
[ua](http://www)

<http://aren.org/newsletter/2010-beltane/action.php?num=3>